

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Una pregària urgent

Hi ha dos moments a l'evangeli en els que Jesús demana pregar per una intenció concreta. Un d'ells és pregar sempre per no caure en el pecat, perquè la carn és feble, i ho va fer a l'inici de la seva passió, a l'hort de Getsemaní: «Vetlleu i pregueu, per no caure en la temptació» (Mt 26,41).

Un altre és quan va dir als seus deixebles: «Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que envii segadors als seus sembrats» (Mt 9,38). És un prec que l'evangelista Mateu situa després del Sermó de la Muntanya i en plena activitat de Jesús, guarint malalts, cridant els primers deixebles a seguir-lo i veient amb compassió aquelles multituds desorientades i abatudes, «com ovelles sense pastor». És en el context de la seva missió que el Senyor demana pregar a l'amo dels sembrats que hi envii més treballadors.

Amb el pas del temps és evident que la situació i els contextos socials han canviat molt, però la missió continua essent la mateixa, i la percepció que les multituds necessiten la llum i la joia de l'evangeli és també ara present en el món en que vivim. El nostre món necessita homes i dones d'esperança que siguin veritables deixebles missioners perquè la Bona Nova ressoni en els cors de tots els homes i dones.

Les nostres diòcesis experimenten la necessitat d'aquests deixebles missioners. El context social que vivim, plural, secularitzat, multicultural, hiperconnectat i amb moltes persones que viuen a les perifèries socials i existencials, és el lloc i el temps en el que el Senyor ens ha posat per fer present la joia de fe, el sentit de l'esperança i la vivència de l'amor. Ell ens envia a portar la seva vida al món: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus,

batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,19-20). Pregar que envii treballadors als seus sembrats sorgeix del seu enviamment, de la missió, i es fonamenta en la fe en la seva paraula. Enguany han començat aquest curs 20 seminaristes al nostre seminari i és evidentment un gran un motiu d'alegria i d'esperança.

I preguem amb la mateixa insistència que el Senyor faci descobrir el goig de la vida com a consagració a través dels instituts religiosos i la dedicació en obres apostòliques (l'ensenyament, l'assistència, els hospitals, la clausura d'un monestir on batega el cor de l'Església...). Des de la pastoral de joves es fomenta entendre la vida com a vocació, i descobrir la de

cada un amb testimonis de vida de laics compromesos, de matrimonis cristians, de sacerdots entregats i de religiosos i consagrats del tot a Jesucrist i al seu Regne. Les famílies cristianes són el bressol on, sobretot, neixen i creixen les llavors de la crida al seguiment del Senyor.

La «Cadena de pregària per les vocacions» esdevé una oportunitat per intensificar aquesta pregària a les nostres comunitats parroquials, en els moviments, a les escoles i en tots els àmbits eclesials. És tot un mes dedicat a pregar al Senyor que envii treballadors als seus sembrats, i que per a la nostra diòcesi de Terrassa es concreta especialment en els dies 10, 20 i 30 de novembre. A la vegada és una oportunitat per a crear grups de pregària per les vocacions a les nostres parròquies i comunitats.

ENTREVISTA

Una fe perseguida

FADI AZAR

La Fundació Pontifícia Ajuda a l'Església Necessitada (ACN) ha fet públic l'Informe de Llibertat Religiosa 2025, que avalua la salut d'aquest dret fonamental a 196 països d'arreu del món. Aquest informe revela que gairebé 2/3 parts de la població mundial viu en països sense llibertat religiosa —en 62 hi ha greus violacions d'aquest dret—. El P. Fadi Azar, franciscà, va ser destinat a Alep (Síria) l'any 2015. Denuncia que en aquesta república musulmana no es respecta la llibertat religiosa. El P. Fadi assegura que ha passat por, però que sempre s'ha sentit protegit per la seva «mare espiritual, la Mare de Déu».

Com es pot ser cristià a Síria donada la situació?

És carregar una creu cada dia. No és fàcil viure amb por, viure amb un futur inestable. És una lluita diària. He arribat a passar molta por, especialment quan vàrem tenir molts nens procedents de diferents parts del país dormint a l'escola. La presència de cristians al país ha anat minvant. Els sacerdots fem catequesi amb els joves, però quan han d'anar a la universitat prefereixen marxar del país.

Com se senten actualment?

A Alep ara som 21.000 cristians, quan abans de la guerra n'érem 400.000 —a tot el país, abans n'hi havia 1.300.000 i ara som menys de 350.000—. No obstant això, hi ha una fe molt forta. Els cristians de l'Orient Mitjà no volen renunciar a la seva fe i miren sempre al Vaticà, al Papa, perquè intervingui per assolir una pau justa. És important que el món conegui la persecució que patim.

Quin missatge faria arribar des de Síria als cristians del món?

Que preguin per nosaltres, que no s'oblidin de nosaltres, que som les pedres vives de Terra Santa. Que si poden influenciar en la política internacional, que ho facin, perquè la gent està molt cansada. Els cristians a Síria volem un futur millor. I és que si desapareguéssim els cristians de Terra Santa seria imperdonable, perquè guardem la tradició de les primeres comunitats cristianes que van néixer aquí.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

L'alabança del Rei

Al cor del barri de Sant Gervasi, la paròquia de Santa Agnès s'omple cada any, en la vetlla de Crist Rei, d'una multitud de joves, adults i famílies amb infants que hi acudeixen amb un mateix desig: adorar el Senyor. Més de quatre-centes persones es reuneixen en un ambient de festa, alegria serena i profunda oració. La música, els cants, l'adoració eucarística i la benedicció final componen un mosaic de fe que toca l'ànima. No es tracta d'un simple acte devocional, sinó d'una veritable experiència de trobada amb Aquell que regna des de l'amor i no des del poder.

La festa de Jesucrist Rei de l'Univers, que tanca l'any litúrgic, ens recorda qui té l'última paraula sobre la història. Va ser instituïda pel papa Pius XI el 1925, en un temps en què molts volien construir el món al marge de Déu. Avui continua sent una crida a posar Crist al centre de la nostra vida personal i social, no com un sobirà que domina, sinó com un Rei que serveix, que renta els peus, que entrega la seva vida pels seus amics. El nostre món està necessitat de valors que com a cris-

tians hem rebut de Crist i hem d'aportar amb el nostre exemple, amb la nostra vida i també amb les nostres festes i celebracions.

Celebrar Crist Rei no és mirar al passat, sinó afirmar amb esperança que l'amor venç l'egoisme, que la misericòrdia és més forta que la violència i que el Regne de Déu ja està creixent, silenciós, en els cors que creuen, estimen i perdonen. Per això, al final de l'any litúrgic, l'Església ens convida a mirar l'horitzó últim: la trobada amb Aquell que serà «tot en tots».

A Santa Agnès, els joves aixequen les mans i canten «Tu regnes» mentre el Santíssim Sagrament recorre el temple. Molts s'agenollen, d'altres somriuen, tots se senten part d'un mateix poble que reconeix Crist com el seu Rei. Enmig del soroll del món, aquella nit de lloança es converteix en una profecia: el Regne de Déu no s'imposa, sinó que s'ofereix. No es conquereix, sinó que s'acull.

I així, amb el cor encès, acaba l'any litúrgic: proclamant que només Jesucrist és el Rei que fa lliures els homes.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Consolad a mi pueblo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Son frecuentes las imágenes en las que veíamos al papa Francisco consolando a otras personas. Recordemos como abrazaba y confortaba a un niño angustiado, tras la muerte de su padre. En la situación actual, son muchas las personas que sufren, bien sea por enfermedad, miedo o soledad, por problemas económicos o por consiguientes sinsabores de todo tipo.

Sin duda, el escenario en el que vivimos hoy pone en entredicho la seguridad en nuestras propias fuerzas. Ahora más que nunca, tenemos que seguir trabajando para ser artesanos de esperanza, de confianza en Dios, de armonía; ser constructores de paz, fundamentada en el amor que Dios nos tiene, poner la fraternidad en primer plano, alejándonos del individualismo y de la búsqueda de nuestra propia seguridad por encima de todo.

En estos días en que vivimos tiempos complejos y delicados, creo que es conveniente releer la encíclica *Fratelli tutti*. El papa Francisco nos indicó algunas líneas de acción importantes

que debemos recordar. Entre otras muchas, nos habló del diálogo resuelto y persistente; nos animó a cultivar la amabilidad, a ser «estrellas en medio de la oscuridad». Ahora que se acerca el tiempo de Adviento, no tengamos miedo a convertirnos en luz de amor y fraternidad. Las personas —en palabras de Francisco— que son afables, suaves, que sostienen y confortan, «ayudan a los demás a que su existencia sea más soportable». Se nos llama a ser artesanos de la paz construida con la amabilidad, con la escucha, a dejar a un lado las ansiedades y urgencias, para prestar atención, regalar una sonrisa, decir una palabra de aliento... (Ft 198, 217-225).

Que María, consuelo de afligidos, nos ayude a ser hermanos generadores de procesos de paz. Tal como dijo el papa Francisco: «Incluso en las noches más oscuras brilla una estrella. Es la estrella de Jesús, que viene a cuidar de nuestra frágil humanidad. Caminemos a su encuentro».

Lectures de la missa diària i santoral

24. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3 / Lc 21,1-4]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3 / Lc 21,5-11]

Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulensa; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3 / Lc 21,12-19]

Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Lleopard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ Dijous [Dn 6,12-28 / Sl: Dn 3 / Lc 21,20-28]

Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830), sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3 / Lc 21,29-33]

Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3 / Lc 21,34-36]

Sant Sadurní, Sereni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ † Diumenge vinent, diumenge I d'Advent (lit. hores: 1a setm.)

[Is 2,1-5 / Sl 121 / Rm 13,11-14a / Mt 24,37-44]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 5,1-3)

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren: «Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: "Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà."»

Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

Salm responsorial (121)

R. Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor». / Ja han arribat els nostres peus / al teu lliard, Jerusalem. R.

És allà que pugen les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,12-20)

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el Regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al Regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescot, el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel, com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 23,35-43)

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit». Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus».

Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal». I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre Regne». Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís».

Lectura del segundo libro de Samuel (2Sam 5,1-3)

En aquellos días, todas las tribus de Israel se presentaron ante David en Hebrón y le dijeron: «Hueso tuyo y carne tuya somos. Desde hace tiempo, cuando Saül reinaba sobre nosotros, eras tú el que dirigía las salidas y entradas de Israel. Por su parte, el Señor te ha dicho: "Tú pastorearás a mi pueblo Israel, tú serás el jefe de Israel"».

Los ancianos de Israel vinieron a ver al rey en Hebrón. El rey hizo una alianza con ellos en Hebrón, en presencia del Señor, y ellos le ungieron como rey de Israel.

Salmo responsorial (121)

R. Vamos alegres a la casa del Señor.

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor»! / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,12-20)

Hermanos:

Demos gracias a Dios Padre, que os ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz. Él nos ha sacado del dominio de las tinieblas, y nos ha trasladado al reino del Hijo de su amor, por cuya sangre hemos recibido la redención, el perdón de los pecados.

Él es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 23,35-43)

En aquel tiempo, los magistrados hacían muecas a Jesús diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos». Uno de los malhechores crucificados lo insultaba diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: «¿Ni siquiera temes tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino». Jesús le dijo: «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso».

COMENTARI

Jesucrist, Rei de tot el món

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Al nostre temps, alguns dels reis i de les persones que tenen poder, prestigi, diners, i van al davant de moltes coses del nostre món, no tenen gaire bona fama, i realitzen fets que perjudiquen i fan mal a moltes persones, sovint febles; els més afectats, acostumen a ser els més pobres.

No és aquesta la reialesa que té Jesucrist. Ell exerceix la seva grandesa, reialesa i poder, morint per a tots nosaltres, en una creu, i ressuscitant gloriósament, donant-nos la vida per sempre, més enllà de les realitats del nostre món.

«El seu regne no és d'aquest món», tot i que la seva grandesa, el seu amor i perdó, com tot el seu missatge i la seva vida, afecten molt i molt, les realitats dels homes i dones que vivim aquí, i què intentem i volem seguir-lo amb totes les nostres capacitats, el nostre cor i la seva Gràcia.

Jesús es mostra com un rei, i assumeix aquest nom, però es mostra desvalgut, indefens i humiliat; per aquest motiu se'n burlen les autoritats quan l'estan crucificant.

Ell no fa res per ajudar-se i salvar-se del que li estan fent; però és conscient de la seva realitat i grandesa, i pot dir a un dels lladres que estan crucificant al seu costat: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís.»

Creure en la reialesa de Crist, i tal com Ell la presenta i la viu, demana portar una vida d'acord amb la seva persona i el seu missatge; esperar amb seguretat una realitat nova, al final de la nostra existència terrenal, i arribar a viure feliços amb Jesús, al seu Paradís etern.

Per a tots nosaltres, les conseqüències d'aquesta acceptació de vida seguint el Senyor, comporten deixar-se transformar per tots els seus dons d'amor i de gràcia, i obrar d'acord amb el missatge rebut, malgrat les dificultats i penes que tinguem d'experimentar, degut a la petitesse de la nostra pròpia vida, i les conseqüències, inclús materials, que puguem tenir, per seguir l'Evangeli.

No podem ser bons seguidors de Jesucrist, tancats en nosaltres mateixos, com si fóssim autosuficients; necessitem l'ajuda de Crist-Jesús, i també la bona companyia i col·laboració de tota la comunitat cristiana.

El Regne de Jesús és universal i etern: de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d'amor i de pau.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 23 de novembre, a les 11 h. Confirmacions a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Dimarts 25 de novembre, a les 19.30 h. Admissió a Ordes en el Seminari Diocesà a Valldoreix.

Dissabte 29 de novembre, a les 10 h. Trobada de diaques en el Seminari Diocesà a Valldoreix. / **A les 19 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Esteve de la Garriga.

Diumenge 30 de novembre. Primer diumenge d'Advent. Cadena de Pregària per les Vocacions. / **A les 11 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Diumenge 30 de novembre i dilluns 1 de desembre. Trobada de preveres joves a Caldes de Montbui.

Notícies

Festa de Sant Martí. El dimarts 11 de novembre, el bisbe Salvador va presidir la Missa a la parròquia de Sant

Martí de Cerdanyola amb motiu de la festa patronal, amb participació del poble fidel i membres de la corporació municipal.

Celebració de les Jornades Transmet. Els dies 14 al 16 de novembre es van celebrar les XIII Jornades Transmet amb el lema «Crec en l'Església». Divendres, al vespre, 250 joves participaren en l'Escola de Pregària a la Catedral presidida pel bisbe Salvador, i 300 persones el dissabte a la jornada de formació en la que el bisbe emèrit de Còrdova, D. Demetrio Fernández, pronuncià la conferència marc, seguida d'uns tallers de concreció. I el diumenge, 200 persones s'aplegaren a l'església de Sant Esteve de Granollers per a l'acte cultural amb una evocació sobre la mirada de fe davant els conflictes i un concert d'orgue a benefici de Càritas Internacional per l'Orient Mitjà.

Terrassa participa a les jornades de catequistes. Entre els dies 7 i 9 de novembre, Tortosa acollí la trobada anual de formació de catequistes de Catalunya. Enguany s'ha reflexionat sobre noves estratègies pedagògiques, la neuroeducació i l'ús responsable de la tecnologia. Entre els participants hi havia una bona representació de la diòcesi.

Aplec de Sant Iscle. Diumenge 16 de novembre, Mn. Joan Carles Montserrat, rector de Sant Martí de Cerdanyola, va presidir el tradicional aplec de Sant Iscle amb una gran concurrència i participació de feligresos.

Terrassa participa a la trobada de Lifeteen. Dissabte 15 de novembre, prop de 200 adolescents de la diòcesi van participar en la trobada d'adoració que Lifeteen Espanya organitzà a la Sagrada Família de Barcelona. Els

joves egarencs es trobaren amb altres joves provinents de diferents llocs d'Espanya on també se segueix aquest mètode d'evangelització.

Confirmacions

Cardedeu, dissabte 15 de novembre: 15 joves.

Mare de Déu del Carme de Terrassa, diumenge 16 de novembre: 10 persones.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Una oración urgente

Hay dos momentos en el evangelio en los que Jesús pide rezar por una intención concreta. Uno de ellos es orar siempre para no caer en el pecado, porque la carne es débil, y lo hizo al inicio de su pasión, en el huerto de Getsemaní: «Velad y orad, para no caer en la tentación» (Mt 26,41).

Otro es cuando dijo a sus discípulos: «Orad, pues, al dueño de la mies que envíe segadores a sus sembrados» (Mt 9,38). Es una petición que el evangelista Mateo sitúa después del Sermón de la Montaña y en plena actividad de Jesús, curando enfermos, llamando a los primeros discípulos a seguirle y viendo con compasión a aquellas multitudes desorientadas y abatidas, «como ovejas sin pastor». Es en el contexto de su misión que el Señor pide rezar al dueño de los sembrados que envíe más trabajadores a su mies.

Con el paso del tiempo es evidente que la situación y los contextos sociales han cambiado mucho, pero la misión continúa siendo la misma y la percepción de que las multitudes necesitan la luz y el gozo del evangelio está también ahora presente en el mundo en que vivimos. Nuestro

mundo necesita hombres y mujeres de esperanza que sean verdaderos discípulos misioneros para que la Buena Nueva resuene en los corazones de todos los hombres y mujeres.

Nuestras diócesis experimentan la necesidad de estos discípulos misioneros. El contexto social que vivimos, plural, secularizado, multicultural, hiperconectado y con muchas personas que viven en las periferias sociales y existenciales, es el lugar y el tiempo en el que el Señor nos ha puesto para hacer presente la alegría de fe, el sentido de la esperanza y la vivencia del amor. Él nos envía a llevar su vida al mundo: «Id, pues, a todos los pueblos y haced discípulos míos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado» (Mt 28,19-20). La oración para que envíe trabajadores a sus sembrados surge de su envío, de la misión que nos ha encomendado y se fundamenta en la fe en su palabra. Este año han empezado este curso 20 seminaristas en nuestro seminario y es evidentemente un gran motivo de alegría y esperanza.

Y rezamos con la misma insistencia que el Señor haga descubrir el gozo de la vida como consagración a través de los institutos religiosos y la dedicación a obras apostólicas (la enseñanza, la asistencia, los hospitales, la clausura de un monasterio donde late el corazón de la Iglesia...). Desde la pastoral de jóvenes se fomenta entender la vida como vocación y descubrir la propia de cada uno con testimonios de vida de laicos comprometidos, de matrimonios cristianos, de sacerdotes entregados y de religiosos y consagrados a Jesucristo y a su Reino. Las familias cristianas son la cuna donde, sobre todo, nacen y crecen las semillas de la llamada al seguimiento del Señor.

La «Cadena de oración por las vocaciones» es una oportunidad para intensificar esta oración en nuestras comunidades parroquiales, en los movimientos, en las escuelas y en todos los ámbitos eclesiales. Un mes dedicado a pedir al Señor que envíe trabajadores a sus sembrados, y que para nuestra diócesis de Terrassa se concreta especialmente en los días 10, 20 y 30 de noviembre. A su vez es una oportunidad para crear grupos de oración por las vocaciones en nuestras parroquias y comunidades.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

